

РЕШЕНИЕ

№ 8006

гр. София, 23.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 12.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **9924** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за чужденците в Република България.

Делото е образувано по жалба на Б. БС, гражданин на Н., [дата на раждане], с ЛНЧ [ЕГН], чрез адв. И. против заповед № 5364з-2526/04.10.2022г., издадена от директора на Дирекция „Миграция“, с която на чужденеца е наложена принудителна административна мярка „Отнемане на правото на продължително пребиваване на чужденец в Република България“ и е определен 30-дневен срок за доброволно напускане на страната.

В жалбата се сочи, че процесната заповед е незаконосъобразна, като постановена при съществено нарушение на административно-производствените правила и материално-правни разпоредби. Твърди се, че същата не е мотивирана. Посочено е като правно основание единствено, че: „дружеството „Болан България“ ЕООД е обявило несъстоятелност“, на което административният орган е основал волеизявлението си, като липсват фактическите предпоставки. Това ограничавало правото на защита на адресата. С жалбата се иска отмяната на оспорената заповед.

В съдебно заседание, оспорващият- Б. БС редовно и своевременно призован, не се явява. Жалбата му на заявените основания се поддържа от адвокат И., редовно упълномощен, който заявява и претенция за присъждане на разноски.

В ход по същество адв. И. поддържа, че договорът на жалбоподателя с фирма „Б.“ не е бил прекратен към датата на издаване на оспорената заповед. Подадена била

молба за откриване на производство по несъстоятелност за дружеството, но такова не било открито, синдик не бил назначен, съществували редица възможности трудовият договор да бъде запазен – оздравяване, продажба на част от предприятието, и други, несъстоятелността не била посочена като основание за издаване на заповедта. Прекратяването на трудовото правоотношение не настъпвало ех Леге, такава заповед не се спорело, че не е издадена към 04.10.2022г. Издадената заповед за прекратяване на правоотношението през ноември 2022г. не следвало да се взема предвид. Във връзка с изразеното в ход по същество от другата страна претендира, че чл. 24и ЗЧРБ не е посочен като основание за издаването на заповедта.

Ответникът – директор на Дирекция „Миграция“ при МВР, чрез упълномощения си процесуален представител юрк. Т., прави искане жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Излага съображения, че актът е издаден от материално компетентен орган, при правилно приложение на материалния закон, при спазване на процедурата и изискванията на форма. Поддържа, че заповедта не се основава на обстоятелството, че имало прекратяване на трудовото правоотношение. Органът имал предвид всички обстоятелства, които е получил от ДАНС при извършена проверка и установени нарушения. Изтъква, че сред взетите предвид основания е запечатването на помещенията на фирмата още през м. 07.2022г. отг ЧСИ и реално жалбоподателят нямало как да полага труд. Работодателят си позволил да прехвърли работници от неговата фирма в друга и те започнали да работят в [населено място], което било недопустимо от националното законодателство.

Прокуратурата уведомена за производството по делото, не е взела участие.

По делото са приети доказателствата по административната преписка. Допълнително жалбоподателят представи писмо от 07.12.2022г. от ТД на НАП В. Т., офис Л. за трудовите договори на жалбоподателя.

Съдът като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши дължимата преценка на оспорения акт по чл.168, ал.1, ал.2 и ал. 4 АПК, от фактическа и правна страна намира следното:

По допустимостта на жалбата съдът намира следното:

Жалбата е с дата 28.10.2022г., а обжалваната заповед е връчена на 14.10.2022г. като е спазен срока за обжалване. по чл.149, ал.1 АПК вр. чл. 46, ал.1 от ЗЧРБ. Жалбата е процесуално допустима и като подадена от надлежна страна и с право и интерес от оспорването, в предвидения от закона срок и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, съгласно чл.46,ал.1 ЗЧРБ. Съдебното производство е допустимо, тъй като не са налице отрицателни предпоставки по чл.159 АПК – обжалваният акт не е оттеглен, в същия съд не е образувано друго дело за същото искане и между същите страни, не е влязло в сила съдебно решение по оспорването.

По фактите съдът намира следното:

Жалбоподателят Б. БС - гражданин на Н. получил с Решение, рег. № 893818/10.05.2022г., издадено от директора на Дирекция „Миграция“ – МВР разрешение за продължително пребиваване и работа, тип „Единно разрешение за

пребиваване и работа“, на основание чл. 24и ЗЧРБ и със срок до 10.05.2025 г. Разрешението е издадено след изпълнение на условията за това и предвид представените доказателства, че чужденецът е бил нает с трудов договор от „Болан България“ ЕООД, със седалище в [населено място].

С оспорената и предмет на настоящото дело Заповед, рег. № 5364з-2526/04.10.2022г. директорът на Дирекция „Миграция“ е отнел предоставеното преди това право на продължително пребиваване, като се позовал в мотивите на писмо, рег. № М-18144/20.09.2022 г., подписано от заместник – председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“. С писмото ответникът е бил уведомен за установени от ДА „НС“ „нарушения на изискванията на чл. 24и ЗЧРБ, относно наемане на работа на непалски граждани“. Информацията е събрана след извършени съвместни проверки от ТД „Национална сигурност“ – Л. и ТП – Л., при „Главна инспекция по труда“, в промишлени помещения и общежития на „Болан България“ ЕООД. Установено било, че:

-само тази фирма е наемала работници от Н.;

-на 15.07.2022 г. е обявила несъстоятелност, като производствените помещения били запечатани от частен съдебен изпълнител;

- въпреки наличието на сключени трудови договори, наетите непалски граждани не са получавали трудови възнаграждения за м.м. 04-07.2022 г. вкл.;

-30 броя карти „Разрешение и работа“ са били намерени у служител на фирмата невръчени, поради неизвестно местоположение на непалците;

-всички непалски граждани са били регистрирани на посочен адрес в [населено място], който се оказал необитаем;

-непалските граждани били установени в [населено място] да полагат труд в полза на „Екопласт файбър“ АД, с което „Болан България“ ЕООД, след обявяване на несъстоятелност, е сключило договор за изпращане работници, с цел обучение и обмяна на опит.

-проверката била извършена през месец юли 2022г., било установено , че фирмата е обявила несъстоятелност на 15.07.2022г., като два дена преди обявяването на несъстоятелността, били депозирани нови договори с непалски граждани пред ГИТ Л.

-фирма „Болан България“ ЕООД нямала право да преотстъпва работници, а производствените сфери на дейност на двете фирми са изцяло различни за да се сключи договор за обучение на непалски граждани в [населено място].

-Проверката била извършена в резултат на получена информация за непалски граждани, влезли от Х. без разрешение за работа и които извършвали трудова дейност в завода, един от които починал при неизяснени обстоятелства. Първите обучаващи се 5 непалски граждани са дошли през месец март 2022г., а тъй като работните им визи изтичали през април, тогава напуснали Я. и се върнали в Л., оттам в Х..През април месец дошли още 20 непалски граждани, а в средата на месец юли били изпратени на обучение във фирмата в Я. нови 39 непалски граждани, впоследствие 9 от тях напуснали поради изтичане на срока на разрешението им за работа. Останалите 30 непалци, сред които и жалбоподателя, се намирали в Я. и имали издадени валидни карти за пребиваване до 2025г. като работници на фирма Б., всички непалци били настанени в частни квартири в [населено място],като разходите по престоя и настаняването им се поемали от местната фирма, без да им се заплаща трудово възнаграждение. От фирмата заявили, че имали намерение да наблюдават

чуждестранните работници около 2 месеца, след което ако са доволни от работата им да сключат трудов договор с тях.

-В писмото се съдържа списък на непалски граждани с валидно разрешение за пребиваване в страната на основание чл.24и ЗЧРБ, в който списък жалбоподателят е посочен под номер 16.

С предложение № 5364р-21499/04.10.2022г., утвърдено от директора на Дирекция Миграция – МВР на началник отдел ЗМБГ, на основание данните в писмото на ДАНс, е направено предложение да се приложи чл. 41 ал.1, т.1 ЗЧРБ по отношение на БС Б., на основание, че е отпаднало основанието за пребиваването му и не отговоря на условието на чл.24и, ал.1 ЗЧРБ, по съображения, че „Болан България „ ЕООД на 15.07.2022г. е обявила несъстоятелност, като производствените помещения са запечатани от частен съдебен изпълнител, посочено е също, че разрешението за пребиваване на чужденеца е издадено на основание чл.24и ЗЧРБ.

По делото е представено заявлението за предоставяне на право за продължително пребиваване на чужденец в Република България на основание чл.24и, чл.24к, чл.33к, чл. 33л и чл.33т от ЗЧРБ, подадено от Б. Б С , лист 47 и следващите от делото, в което изрично е посочен за работодател фирма „Болан България“ ЕООД, както и представените към заявлението документи, в това число такива от работодателя, за нает имот в [населено място] и на адреса, посочен в документа – разрешение за пребиваване на чужденеца – л.11 от делото. ,

Не е спорно по делото, че жалбоподателят е непалски гражданин, на който е издадено единно разрешение за пребиваване – л. 11 от делото, и в което в графата „работодател“ е вписано изрично „БОЛАН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, регистрацията му е на адрес [населено място]. По делото е представен трудов договор между жалбоподателя и „Болан България „ЕООД от 03.05.2022г. за длъжността „опаковчик“ с работно място фабрика за домашен текстил в [населено място], сключен на основание чл.68, ал.1 КТ и за срок от три години. Договорът влизал в сила след издаването на документа за пребиваване, ще изпълнява задълженията си от 05.05.2022г., на същата дата е подписан акт за встъпване в длъжност. Представени са и други документи във връзка с началото на изпълнение на трудовия договор , сред които и уведомление до НАП по чл.62, ал.5 КТ.

Видно от вписванията в Търговския регистър, с молба от 29.07.2022г. , от името на „Болан България“ ЕООД на основание чл. 625, чл. 626, ал. 1 и ал. 2 ТЗ е направено искане за откриване на производство по несъстоятелност на „Болан България“ ЕООД, с начална дата на неплатежоспособност 06.07.2022г. като основание е посочено, че на 06.07.2022г. Обединена българска банка е обявила кредити на стойност 10 710 430лв. за предсрочно изискуеми. Към тази дата дружеството не можело да изпълни изискуеми и безспорни парични вземания. Едноличен собственик на капитала е Б. ХОЛДИНГ Г. дружество, регистрирано по правото на Германия. Видно е, че молбата за откриване на производството по несъстоятелност се основава и на задължението на длъжника по чл.626, ал.1 ТЗ - длъжник, който стане неплатежоспособен или свръхзадължен, е длъжен в 30-дневен срок да поиска откриване на производство по несъстоятелност. В случая дружеството трърди неплатежоспособност. Видно от

данните, по молбата е образувано търговско дело № 1419/2022г. на Софийски градски съд, а в Търговския регистър са заличени управителите като представляващи дружеството.

При така установеното по фактите, съдът формира следните правни изводи:

1) По компетентността на ответника да издаде оспорената заповед

С процесната заповед е упражнено правомощие за налагането на ПАМ, предвидена по чл.39а, ал.1, т.1 от ЗЧРБ - отнемане на правото на пребиваване в Република България. В чл.44, ал.1 ЗЧРБ са посочени административните органи, които на които законодателят изрично възлага правомощието да налагат ПАМ по този закон. Издателят на оспорената заповед – директорът на Дирекция „Миграция“ е сред изрично оправомощените от законодателя органи с тази разпоредба. Следователно, заповедта е издадена от компетентен орган.

2) По спазването на изискванията за съдържание, форма и процесуалните правила

От формална страна не са допуснати нарушения на процедурата нито на изискванията за съдържание и форма, доколкото актът е издаден в писмена форма, изложени са от външна страна фактически и правни основания за издаването му. Съдът съобрази и предприетите действия по протокол от 14.10.2022г. за ангажиране на преводач, който да връчи издадената заповед на жалбоподателя.

Производството по издаването на процесната ПАМ се основава на извършената проверка от органите на ДАНС, а писмото с установените факти и обстоятелства, съставлява официален документ по смисъла на чл.176 ГПК и обвързва както административния орган, така и съда. Писмото следва да се цени като доказателство, събрано в производството по издаването на оспорената заповед, в изпълнение на задълженията на органа да изясни всички относими обстоятелства, поради което данните от писмото на ДАНС следва да бъдат ценени.

Административният орган е задължен да изясни всички, релевантни за случая факти и обстоятелства (арг. чл. 35 АПК), и това задължение е било изпълнено. В представената от ответника административна преписка и по делото са налице категорични данни за това. Решение с рег. № 893818/10.05.2022г. за предоставяне на право за продължително пребиваване на чужденец е издадено във връзка с постъпило Заявление № 295000-11076/17.12.2021г. /л.47-51 от делото/, видно от което жалбоподателят е поискал разрешение за продължително пребиваване поради сключен трудов договор с дружеството „Болан България“ ЕООД, явяващо се негов единствен работодател.

3) По материалната законосъобразност на акта

С процесната заповед ПАМ „отнемане на правото на пребиваване на чужденец в Република България“ е наложена на основание чл.40, ал.1, т.1 ЗЧРБ, чийто текст е възпроизведен в мотивите на заповедта и обстоятелството, че Б. БЪЛГАРИЯ е обявила несъстоятелност, с което е отпаднало основанието за пребиваване на Б С Б. и не отговаря на условието на чл.24и, ал.1 ЗЧРБ. Съдът намира въз основа на приетото по фактите, че всички посочени в заповедта материално-правни условия за налагането на мярката са съществували към дата на издаването ѝ.

Без значение е обстоятелството, че трудовият договор между „Б. България“ и Б. БС не

е прекратен към датата на заповедта, тъй като търговското дружество не упражнява дейност от месец юли 2022г . –до датата на издаване на оспорената заповед и след това към датата на устните състезания няма данни за друго. Чужденецът не е престирирал работната си сила по трудовото си правоотношение с „Б. България“, а е осъществявал трудова дейност за друга фирма – със срок на изпитание 2 месеца и перспектива за сключване на трудов договор.

Дружеството само е подало молба за откриване на производство по несъстоятелност, като е посочило и датата на неплатежоспособността си – 06.07.2022г. , изрично е заявено, че не може да изпълни изискуеми и безспорни парични задължения по търговски сделки. Тези обстоятелства и регламентацията в Търговския закон – обезпечения върху имуществото на неплатежоспособния длъжник, не предполагат възможност дружеството да продължи да работи, какви доводи изтъква адв. И., доводите му в този смисъл а изцяло хипотетични. Не представи доказателства за план за оздравяване, за продажба на част от предприятието, което да е съществувало към дата на издаване на оспорената заповед.

Условията, при които е издадено единното разрешение за пребиваване на Б. Б С. – работа във Б. България ЕООД, следва да бъдат изпълнени във всеки едни момент от срока на действието му. В случая не само са нарушени, но съществува и невъзможност да бъдат изпълнени поради производството по несъстоятелност на работодателя по разрешението за пребиваване на Б. Б С. Законодателят не предвижда възможност за неизпълнение на условията на разрешението за какъвто и да е период и на каквото и да е основание.

Условията и редът, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република България са регламентирани в Закона за чужденците в Република България. Тогава, когато поведението (статуса) на чужденци, получили съответни разрешения да пребивават временно или постоянно на територията на страната не съответства на въведените със ЗЧРБ изисквания, компетентните административни органи (чл. 44, ал. 1) постановяват предвидените с чл. 39а, ал. 1 мерки за административна принуда.

Разпоредбата на чл. 24и, ал. 1, вр. чл. 15, ал. 1 ЗЧРБ дава възможност на компетентния административен орган да издаде разрешение за продължително пребиваване и работа, тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ на „чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда, съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002“.

Тогава, когато отпаднат тези основания, нормата на чл. 40, ал. 1, т. 1, вр. чл. 39а, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ задължава директорът на Дирекция „Миграция“ да отнеме издаденото по чл. 24и с.з. разрешение. С други думи, за налагането на ПАМ „отнемане на правото на пребиваване в РБ“ следва да бъде установено и доказано, че са отпаднали задължителните изисквания по чл. 24и ЗЧРБ, а именно – чужденецът да отговаря на условията за получаване на достъп до пазара на труда, съгласно българското законодателство, което фактически означава да не полага труд на годно правно основание, за случая – трудов договор. Съобразяването с тези изисквания е част от съдържанието на оперативната самостоятелност, с която несъмнено е разполагал ответникът. Съдебният контрол върху тази самостоятелност се ограничава до

установените с чл. 169 АПК правомощия.

Съответна на събраните факти и обстоятелства по делото е преценката в оспорената заповед, че поради производството по несъстоятелност на работодателя е отпаднало основанието за пребиваване на Б. БС в Република България. Действително жалбоподателят е в невъзможност да полага труд за „Болан България“ ЕООД. Нещо повече, данните от проверката на ДАНС поставят под въпрос дали въобще е полагал труд за „Болан България“ ЕООД в който е да е момент. Също не е получавал трудово възнаграждение, поради което действително не отговарял на условията на издаденото разрешение по чл. 24и ЗЧРБ. Горейзложеното се потвърждава и от неопроверганите факти за запечатани, производствени помещения в [населено място] на „Болан България“ ЕООД ; ненамирането на жалбоподателя на обявения адрес в [населено място], както и наличието на сключен договор за изпращане работници, с цел обучение и обмяна на опит между „Болан България“ ЕООД и „Екопласт файбър“ АД – [населено място], фирма с различна сфера на дейност. Преотстъпването на работници за полагането на труд за друго дружество различно от изрично посоченото в решението за продължително пребиваване на чужденец, не е в правомощията на работодателя.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на административно-производствените правила и в съответствие с материално-правни разпоредби и на целта на закона по смисъла на чл.146 АПК. Не се установиха основания за незаконосъобразност, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото, претенцията на ответника за присъждане на разноски е основателна. Жалбоподателят следва да заплати на ответника претендираното юрисконсултско възнаграждение, което Съдът определя в размер на 100 лева (чл. 143, ал. 3 АПК, вр. чл. 24, изр. първо от Наредбата за заплащането на правната помощ).

На основание изложеното и чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от Б. БС, гражданин на Н., [дата на раждане] , с ЛНЧ [ЕГН], чрез адв. И., против ЗАПОВЕД, рег. № 5364з-2526/04.10.2022г., издадена от директора на Дирекция „Миграция“ – МВР.

ОСЪЖДА Б. БС, гражданин на Н., [дата на раждане] , с ЛНЧ [ЕГН], да заплати по бюджета на Министерството на вътрешните работи, Дирекция „Миграция“ юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: